

IN MEMORIAM MR OLGA BEKIĆ (1939–2025)

Sa dubokom tugom opraštamo se od mr Olge Bekić, više lektorke, istaknute germanistkinje, predavačice i prevoditeljke, rođene 8. septembra 1939. godine u Somboru. Svoj akademski put započela je na Filozofskom fakultetu u Novom Sadu, gde je 1966. godine diplomirala na grupi za nemački jezik i književnost. Nakon završenih studija, 1967. godine, zaposlila se na istom fakultetu kao bibliotekarka Seminara za nemački jezik i književnost. Na tom radnom mestu ostala je do 1975. godine, kada prelazi u nastavu kao stručni saradnik na Katedri za nemački jezik i književnost.

Magistarski rad odbranila je 1980. godine na Filološkom fakultetu u Beogradu, na temu *Srpskohrvatski prevodi novela Tomasa Mana*. Na Filozofskom fakultetu u Novom Sadu provela je čitav svoj radni vek, sve do penzionisanja, baveći se nemačkim jezikom, nemačkom književnošću i prevodilačkim radom. Tokom celog života bila je duboko posvećena svom pozivu. Kao predavačica ostala je upamćena po izvanrednom pedagoškom talentu, predanosti i strpljenju. Generacije studenata pamtice je kao profesorku koja je umela da inspiriše i da otvori vrata nemačkog jezika i književnosti na samo njoj svojstven način. Njen kabinet bio je mesto gde su studenti i kolege uvek rado svraćali — po nova znanja i savete, utehu i ohrabrenje kada je bilo teško.

Radeći kao bibliotekarka, od 1968. do 1975. godine, objavila je nekoliko kraćih prevoda sa nemačkog jezika na srpski, među kojima se posebno izdvajaju prevodi tekstova Valtera Benjamina: *O nekim motivima kod Bodlera*; *Šta je epski teatar*; zatim Teodora Adorna: *Položaj pripovedača u savremenom romanu*; *Javno mnjenje, kritika*; Lotara Bajera: *Ginter Gras i eksperimentalna pesma*; Valtera Kilija: *O Georgu Traklu*; Huga fon Hofmanstala: *Pismo lorda Čendosa*. Posebno značajan doprinos u tom periodu dala je u oblasti bibliografskog rada, objavivši izuzetno obimnu, iscrpnu i preglednu bibliografiju u nekoliko nastavaka pod nazivom *Nemačka književnost u Srpskom književnom glasniku (1901–1941)*. Ova bibliografija poslužiće potonjim germanistima kao dragocen izvor za izradu magistarskih i doktorskih radova, kao i za proučavanje nemačko-srpskih književnih i kulturnih veza.

U magistarskom radu *Srpskohrvatski prevodi novela Tomasa Mana* Olga Bekić se poduhvatila izuzetno zahtevnog zadatka – analize prvih prevoda Manove novelistike na naš jezik. Ukazavši na to da je proces prihvatanja i prevođenja Tomasa Mana u našoj književnosti počeo srazmerno kasno u poređenju sa drugim evropskim književnostima, utvrdila je da su prevodi Manovih novela Anice Savić-Rebac zapravo, prvi prevodi ovog pisca kod nas. Upravo tada počinje veće interesovanje za delo Tomasa Mana u našoj sredini. Anica Savić-Rebac je 1929. godine objavila tri Manove novele – *Smrt u Veneciji*, *Tonio Kreger* i *Tristan* – koje su, prema sudu profesorke Bekić, „ne samo prvi prevodi Tomasa Mana kod nas, već ostvarenja trajne vrednosti, koja svojim kvalitetom i danas zauzimaju istaknuto mesto u našoj prevodnoj književnosti”.

Treba pomenuti i dva celovita prevoda Olge Bekić: *Zapiši to, Kiš! : ratni dnevnik Egona Ervina Kiša*, objavljen 1983. godine, i roman *Radecki marš* Jozefa Rota, objavljen 1991. godine. Oba prevoda dobila su pozitivne ocene i bila veoma dobro prihvaćena u čitalačkoj i stručnoj javnosti.

Tokom nastavničkog rada najvećim delom držala je časove prevođenja, o čemu je priredila i antologiju *Izbor nemačkih tekstova od XVIII do XX veka* iz 1991. godine, koju su koristile generacije studenata. Pored nemačke književnosti, predavala je i nemački jezik kao izborni predmet studentima drugih studijskih grupa, a studentima germanistike držala je vežbe iz leksikologije nemačkog jezika.

Osim što je bila vrstan stručnjak, Olga Bekić je bila i izuzetan čovek — nenametljiva, topla i uvek spremna da sasluša, razume i pomogne. Njena ljudskost pratila je svaki segment njenog rada i života. Ostala je zapamćena ne samo po naučnim doprinosima, već i po dobroti kojom je oplemenjivala sve oko sebe.

Preminula je 25. novembra 2025. godine u Novom Sadu ostavljajući za sobom delo koje će trajati. Njeni studenti, kolege i prijatelji čuvaće je u mislima kao uzor predanosti, skromnosti i plemenitosti. Neka počiva u miru.

Blažan Stjepanović